

U Trstu 17. agusta 1893.

Godina XXIV.

Broj 33.

Nepodpisani se dopisni ne tiskaju.
Priopćana se pisma tiskaju po d
rav svaki radak. Oglašati od 8 re
dakata stoga 60 n., za svaki redak
više 5 n.; ili u službu upotrebju
uz pogodku sa upravom. Novi se
člani poštarskom napuštanicom (as
cepto "postaže") na administraciju
Mletačke Sloge. Ime, prezime i na
daju postu valja točno označiti.

Komu list nadodje na vrijeđe,
neka to javi odpravnosti u oto
renu platu, za kojo se no plaća
poštarno, ako se javava napis:

"Reklamacija".

NAŠA SLOGA

Poučni, gospodarski i politički list.

"Slogom rastu male stvari, a neologa sve pokvarji". Nar. Pos.

Družba sv. Cirila i Metoda za Istru.

Pod ovim naslovom donaša z
gresački "Obzor" br. 176. vrlo važan
članak, to ga mi po obetanju našim
čitateljem eto niže u cijelosti priobu
jimo. Taj glasi:

U Banovini borba se vodi na
političkom polju — i ako ovih zadnjih
godina izvestni krugovi tako rade,
kad da bi htjeli izazvati i narodnostnu
borbu, o kojoj se u obče misli, da je
god. 1848. dovršena. U Dalmaciji se
je do pred nekoliko godina vodila
oštra i žestoka narodnostna borba;
ali se danas, Bogu hvala, može reći,
da su posvemo utučeni oni, koji bi
htjeli tvrditi i dokazivati, da je Dal
macija talijanska zemlja ili da u njoj
ima Talijanaca. O narodnosti Bosne
i Hercegovine nemože biti dvojbe i
neima je, i ako su i tamo izvestni
krugovi prilično veleđuni u širjenju
njemštine i magjartštine. I tako bismo
mogli napred. Ali na žalost, i to na
veliku žalost, o Istri se ne može reći
ono, što o drugih hrvatskih zemljama,
ili barem o većini njih. U Istri se radi
o samoj narodnosti, o samoj eksistenciji
narodnoj. Istra je hrvatska zemlja.
A ipak? Ipak ju svojataju Talijani,
svojataju ju za Italiju. Obazremo li
se po gradovima i tržištima, vidit
ćemo, da nijihov rad nije uzaludan.
Što su učinili po gradovima i tržištima,
to hoće da učine sada po selima. I
selu Istre — u kojima se je hrvatsko
održalo u svoj čistoti — i ta hoće
da potalijanče osobito putem škola.
Nije dosta, što je postojeće stanje
stvari u školama posvema u prilog tal
ijanstini, što se naime vladajućom
politikom — ako tako možemo reći
— školskom politikom, podupire i širi
talijanstinu — nego, poslije "Pro patria",
evo družta "Lega nazionale", koje je

ustrojeno za to, da hrvatstvu ukrade
Istru. Jest, to je prava rieč: o tom
se radi. A hoćemo li mi Hrvati pu
stiti, da nam tudjina ukrade tu lepu
našu zemlju, koju spasti možemo?
Hoćemo li pustiti, da nam odkinu uđo
našega tiela, da nam odsječu komad
našega srca?

Hrvatski rodoljubi u Istri — to
treba priznati najizričitije — rade sve
moguće, rade čudesa, da se opri ta
lijanskog bujici. Ali njihova su sredstva
veoma čedna, osobito ako se promisli
na ona, kojim razpolaze "Lega". Ljudi
od "Lega" razvijaju vanrednu djelat
nost i akciju, razvijaju žilavost veliku,
a uz to — priznajmo — pažrtvovni.
Imu u "Legi" takovih članova, koji
bez dvoje za svrhu družtva žrtvuju
zalogaj iz grla. A mi?

Hrvatski su rodoljubi ustrojili na
uztuk družtu "Lega nazionale" drugo
družtu: "Družba sv. Cirila i Metoda
za Istru". Borba je dakle tu: između
narodnoga hrvatskoga elementa i tu
djegu talijanskoga. Gdje je taj Hrvat,
koji neće svom dušom, po svojih silah,
priteći u pomoć, da hrvatstvu spasi
Istru, da ju od tudjinstvene očuva i
oslobodi? Da su drugi naši odnosi?
Mi bismo dovnikuli hrvatskoj vlasti:
uloži sva svoje sile, da spasi hrvatstvo
Istre. Istra je u istinu "nespašena"
zemlja, ali za Hrvatsku, pa tko je
više od tebe dužan, da ju spasi? —
Ali mi znamo, na žalost, da današnjoj
hrvatskoj vlasti tako nemožemo go
voriti u pomoći, da hrvatstvu spasi
Istru, da ju od tudjinstvene očuva i
oslobodi? Pa da kad bismo joj i govorili,
bilo bi uzalud. Ali, ako tako nemo
žemo govoriti današnjoj hrvatskoj vlasti,
moramo govoriti hrvatskom narodu i
hrvatski narod ne smije ostati prek
števnih ruku. Istra nesmisje propasti;
propadne li, biti će krv u prvom redu
hrvatski narod.

Mi smo već jučer javili, da je u
Zagrebu g. G. Ružić i priobčili smo

list, što no mu ga je pisao gosp. dr.
Laginja. On sakuplja za druživo član
arinu i druge prinose. Zagreb ako je svje
stan sebe i svoje zadaće, imao bi se oda
vati nejabilnosti i najvećodružnije. Istina
je javni ciljevi zahtjevaju u nas mnogo
troška. Ali za što su ti tereti osjet
ljivi? Za to, što naša aristokracija —

uz rdeće iznimke, koje su tim čast
nije — ne doprinaša ništa u narodne
svrhe, pošto s narodom ne osjeća. Za
to, što oni, koji doprinašaju za narodne
ciljeve u veoma su ograničenom broju
i uvek su isti, a u obče se može reći,
da nisu to najbogatiji. Za to, što u
jednoj masi, velika masa nedoprinaša
i u drugu ruku ne doprinašaju oni,
koji su u obče imućniji. No vriedi iz
govarati se siromaštvom. Zagrebačke
zabave od sebe opravljaju až izgovor.

Nu ako je tako u najvećem broju
slučajeva, hoće li biti i ovom prigo
dom, kad se radi o tom, da se spasi
od propasti jedna hrvatska zemlja, da
se hrvatstvo sačuva? Kad bi se at
novničto Zagreba pokazalo ovom pri
gdom ravnodušno, moralio bi se po
dvojiti o svjetli naše prieštolnice, koja
jest i mora da bude središte hrvatstva,
privlačiva točka za sve hrvatske zemlje,
glava i srce u hrvatskom pokretu.

Gosp. G. Ružić spada u patriote
staroga kova, za koje požrtvovnost u
ime domovine nije samo dužnost, nego
slast, i u kojem godine nisu utrnule
mladjahni entuzijazam srca. On se
je pravim žarom latio poslanstvu, da
podpore družbi sv. Cirila i Metoda.
U Zagrebu, koji je njemu Hrvatu iz
Primorja, kao neki sveti grad, nesmije
se razočarati i mi se nadamo da neće.

Istra — ili talijanska ili hrvat
ska. U tom leži pitanje, a rješenje
ovoga pitanja stoji do nas. U ovom
se slučaju nemože reći da je budu
nost nejasna. Budućnost Istre je hr

vatska, s Hrvatom i uz Hrvatsku,)
kao što mora da bude — samo ako
ćemo mi. A mi moramo htjeti!

Hrvatski izletnici u Dubrov niku i drugud po Dalmaciji.

(Konac)

Zavrsetak.

Rano u jutro poslednjega dana put
ovanja stiglo nas je na najužljivijih obala
istarskih, uz mali otoci Sv. Petar-Ilovik.
Imali smo vremena, da još gdje sustanemo,
ali nisam u mogli nego tamu, gdjeg se je već
prije oglasio, i to radi odprosta od lučke
pristojbo. Plovili smo nešto poniranje uz
Lošinj, uz Cres, između ovoga i izdruž
no obalo Istra, i tu ulijesili na vela vrata ili
na Porozinu u kvarnerski zaljev. Bersođ
bio je ukrašen nastavom, mužari su pučali,
ljudi su na pozdravljalj. Na parohodu se
je klicalo: "Živio Beršođ, živili svjetlosti
beršekci Hrvati s župničkom na čelu i im
nito pako, Živio Kunićić, naš suputnik,
romanicopisac, koj je tu ugledao svjetlo
božje. Prokrizali smo onda onda Karner, vi
djeli Kršljevicu, te Bakar u istoimenom
zaljevu, i onda se odputili na Rischu.

Cieli naš put, kako se vidi je iz ogre
malu, što smo za "Našu Slogu" napisali,
bilo je slavlje, hrvatsko slavlje, kojo će
svim izletnicom i izletnicama ostati za uvjek
u najugodnijoj nepromeni. Krasko vrijeće!
Prizor za prizorom se je izmenjivao, jedan
ljopći od drugoga. Dodeči jedan srađniji
od drugoga — ne rađanom onoga u Zadru,
ili "svete kulture" ne može se ništa
drugo niti očekivati. Odušavljenje svuda
veliko. Hrvatska svijet budna. Protivnici
hrvatsva, svaki se oni Srbi ili autonomači
ili Talijani, svuda izčekavaju. Razpoloženje
uvjek najbolje među svim. Cieli put ni
kakve neprilike na brodu. Kapetani su
ponovo rekli, da nisu još nikada tako
ugodno, s tako prijaznim i uglađionim
družtvom putovali. Ma da bi im jedan
kakvu nepriliku prouzročio. Ni jedan! Svi
uvjek prijazni, uvjek nujnd prema njim.
Tako i kapetani prema nam, kada su medju
nas došli. Nasdravljalj smo njim, a oni

"A pod žestom slavnih Habsburga.

Op. Ured.

radi papa! Kako ih totobi, kako ih draga,
kako im se voleli. Hoće da im izkače
svoju osobitu zahvalnost na teliku Jubavi,
— i pravo je, jer su oni to zasluzili. Odlo
čili se i od njih, papa se diže na noge,
pruka ruku k nebū, ter jakim glasom i
odsjednjom izgovorom daje nam svog bla
gojosa, koji mi kleće primisimo. Zatim
sadjie s prieštolicu i uputi se prema desnim
vratima odušik jo i došao, uz najdoved
ljivije naše pozdrave: "Živio papa Lav!
Vivat Leo i Evviva Leonu!"

Ostatosno još časak, kada nam se
nedu ostaviti one dvorane, kada da dem
možda opet ugledati one blago smješte
se lice — ali lako uvidjemos i mi, da
je naša nade ovog pčela uzaludna, pak se
uputimo niz one šireće marmorne stepen
nice, kojima prije dodjemos.

Tako prodje naš pohod kod papa
Lava XIII. dno 18. maja 1893.

Oh lipi i znamentane dane! Prije nego
su u svih redoch od tobo ediolim, moja jo
dužnost, da se još jednom na tobo očverem.
Kako si mi živo u pameti! Drugi dnevi,
mladja braća tvoja, kada su zavidni, što
ja tobo tako osobito milujem. Oni se, rek
bi, tiskaju izmed mozo i tebe, nobil li ja
na toboravorio. Valja da iskrono kašem,
da mi ni oni ne donose tuga ni novčić,
ali ipak oni za moje niti ni deška ono
što si ti. Me koliko ih se poredalo izmed
meni i tebe, noboj se, neđu ja tobo za
boraviti. Da si mi zdravo, lipi, znamenti
(Dalje slijedi.)

PODLISTAK.

Moj put u Rim.

(Nastavak).

III.

(Konac).

Kako bijasmo neužaprliji, mišljamo,
da će papa odmah izdati; ali to nije uprav
tako išlo. Tok pošto se mi sakupimo,
stali dolaziti crkveni dostojanstvenici svake
ruke, koji bi se nekud legibili u pobrđu
sobah. Imasmo kada je razgledamo Kl
imentovu dvoranu, koja je sva izpisana
liepimi slikama. Bivاسmo sve neužaprliji,
jer napokon bijasmo stali, da iće dugo
proći, dok nam se ne ukaže Otac svega
kršćanstva. Stražu se nešto utkomosno,
i mi slutimo, da je to za nas dobar znak.
Preporučili nam, da umuknemo, i napokon
nas doista nagovorile, to umuknemo. Svi
upriješmo oči u pobrđa vrata na desno,
koja se oto otvorise. Sroce nam živje za
kuca, ali se tog puta provaramo, jer to
bijas je netko od naših. Napokon oto (ta
ne varaju nas oči), eto počastne straže sa
golimi sabljama, eto komornika, eto sto
žornika, eto blišadi i mrišica Starca veli
kog Lava! Iz 170 gela zaorilo je život
odudjevljeni posdravi: Živio papa! Živio
Lav! Živio papa kralj! — Vivat Leo! —
Vivat papa rex! Evviva Leonel — Tako
vikamno, svatko u onom jeziku, koji mu
je srecu miliji; vikamno dok nam onaj ve

primi naša obećanja i udici svoj blagoslov
na ustašama, nadade znak, da prestanemo.
Ah, onaj blagi poemnj, onaj ljubezni znak
rukom, kada da nam je kazao: "Hvala vam,
sinici!" — Upriješmo oči u onog Starca. Oči
komu dobroru ne liju sitač. Kako nas liepo
gleda! Star jo, Mrav i odvija. Bliž u
luci, a sav u blešini, rokao bi, nije to čo
vjek, nego noka nadnaravna prikaza.
Naigrati, kada da žele avtakog od nas
pozdraviti; na ustašama uvek onaj posjed
kao da nam voli: na stran svaka ukosa
nost; sad ste pred otocem, koji vas ljubi!
— Mons ostavi prvačnu uverujućnost, a
obabide me neki krasni mir, neko zadovol
jstvo, skoro rokav bih, neko blaznenost.
Ja kada da nisam novajlije u tom družtu,
kada da sam već eto pu: ovđe bić; ono
ličko kada da mi je pozvano; jedino onaj
pozemnj za mena je nešto nova. Onaj po
zemnj odoje sav mir, što ga uživa ona
velika duša voć na ovom svetu.

Prod prestolje prijeputa naš prodajeđnje
preavjetli gospodin baron Al'bor. Taj
dubri, plameniti i uzorni kršćanin, taj sve
tvornjak staroga kova, taj dostojanstvenik,
koji su našo danožilboze sve to rodji,
— po mojemu mnenju, i zaslužio je, da
se prvi primskno onoj stolici, na kojoj
ejedi glava crkve. Pozdravi pupu jedno
stavni, ali liepm latinskim govorom, u
kojem na ima svih nas obeda posluži. Pri
vrednost i ljubav Potrojov Stolici. Na to
Lav XIII. dobokim starčkim glasom za
hvalio nam na posjetu, osokoli na u dobru,

navljamno začudjeni? Gle, gle, što od nj ihane!

nun. Pjevali su s nama i klicali. Bili su se s nama tako reku poštovojitili. Prvi kaputan, diljem u fotografiranju nas je fotografirao u nekoliko skupina; i nas dvanećet Istrana i Istranka u jednoj.

I modju nami bilo je fotografata diljem, koju su učenjanjenitije prizore amali. Šališ so je, razgovaralo, zdravio dimljo i na njih zahvaljivalo se.

Kumičić je znao uvjek šta pripovijedati i dakako imao je uvjek pažnji sluđatelja. Hennebohr izmislio je svaki čas koju nove žalu. Sad je imatio govor kojega poznatijega govornika, sad izgovor kojega gorjeg Hrvata, sad Riedana i drugih. Sad je okupio nekoliko pjevača oko sobe, pak s njimi imitovao pjevanje pjesme „Sotoli“, kojom se sa Dubrovniku producirali noki srpski pjevači. Sad je okupio otu lakiđjaša pak s njima izvadiao kojekakvo igre, među ostalim i Šauhele. Nikad se nismo dugofasili. A znaš smo s ugodnim spojiti i koristimo.

Na Korčuli je pravciodni župnik Julij Nemeš kupio staklenicu vina, da ga razvedra u korist Starčevićova doma. Malo kupiđio vina, i to ne puno, prodavao je po 10 novčića, kasnije i po 20. Za kekvih 5 litara vina (toliko je staklenica držala), dobio je 38 for. I tada kao da je stvar ovršena. Kad al netko spomenu, nek se i staklenicu prodaje, dobit će se i za nju par forinti, ako se ju na dražbu dade. Kako u vod se započinje dražba, koju vodi Hennebohr. Prva je cijena staklenici 31 novčić. Šaka je po malo na krunu, na dvije, tri, pet, deset. Što dalje, to se ih više za staklenicu raspaljuje, a njoj svaku toliko i vrijednost porasta. Slikar obeda lepotu etiketu; pjesnici svaki svoju pjesmu, skladatelj skladbu, svu ostvarenu svoju posjetnicu, to konačno izjavljaju gospodje, da će onaj dobiti od njih jedno na izbor cievo, koji staklenicu dobjije. Šta da daju? Na staklenicu se svih nabija; od deset kruna dolazi se na 50, na 100, 200, 300, 400, 500, konačno i na 1000. Velim za tisuće kruna prodaje se na korist gradnje doma prvega Hrvata, dra. Antuna Starčevića, prazna staklenica vredna kakvih 50 novčića. Kupio ju je čestiti Hrvat iz Varaždina, gospodin Plaško. K tomu dali su nokoji par stotina kruna tom prilikom za Starčevićev dom.

Pozlednji dan, uz obalu Istre razprodali su gg. Kumičić i Hennebohr atstveni vina na korist Bratovčine hrvatskih ljudi u Istri za 73 for. 69 novčića. Prijeliv k tomu 25 for, od jednoga suputnika, koji neće da mu se za ime znade, dobila je Bratovčinu 98 for. 69 novčić, koju svetuju supruzi Ernesta i Kazimir Jeladić popunili do 100 for.

Kako se vidi, znalo se je i u domljubno svrhe potrošiti, a bilo se je i inače dosta darežljivo. Sva četiri kapetana i ministri dobili su lično darove, a momčad i poslužitelji dobro ruku.

Gospodjado sad treba rubce pripraviti — rekao sam ljubosivoj i uvjek veseloj gospodjini u prisutnosti druge ljudevinje i cieli put osobito zadovoljne, sladirajući na svratak putovanja, na razstakan. „Vi se salite“, odvrati ona ganutljivo, „ali kod mene trbatib ću u istinu“. Tih rječi nije pravo niti izreklo, već se jo okrenula, da sakrije usvo, što su joj učima vriele. I ne bijaše osamljena, jer su i onoj uza nju i moguć drugim gospodjama i gospodjama protekle suze ne oči, a vidio sam i gospodu sa susami orčešnim očima, te su i meni poteklo. Bili smo svi kao jedna obitelj, kao prava braća i sestre; prošli smo zajedno sedam najkrasnijih dana i težko smo se razstajali.

Ostaje napomena kraena i neizbrisiva. Ostaje žoltja, da se ovakav izlet ili sličan, u razno predjele naše domovine, obnovi i obnavlja.

D O P I S I .

Cres koncem jula. Naši učeditelji na občini kao da su se međusobno počupali. Nismo toliko zlobni, da bi se veselili tujemcu zlo, niti ipak nam je to draga, jer ovako barem i mi „sironaša i raja“ stogod doznamo, što je obično zbrajanju voća za nas smrtnike. Kažu, da je hotio Šeđor Nicoleto uročiti svoje sinidže Boguša sa službicom kapitanskeg i občinskog nadziratelja Šuma, ali da mu to nije pošlo za rukom. Govori se, da je bio čudan nadin izabro za postignuti svoj cilj. Kao občinski župnik, da je pozvao sedamnaest zastupnika na sjednicu, a mjesto ostalih, za koje je mislio, da će mu biti protivni, da je pozvan za majoniku. Mu nuda mu se je izjavilova. Kad je bila sjednica otvorena, izjavio je načelnik, da budući nije dostatan broj zastupnika,

stoga da se ne može sjednice držeti. Na to nas „šeđor“ skoči, da skoči naš prijatelj zastupnik, to da su tu njihovi zamjenjoni. Nadelnik na to izjaviti, da se to protivi pravilniku i pozove občinskoj poslužiteljici. To ga upita: Tko ti je dao nalog, da poslužiš zamjenjike, a ne zastupnike? Moj Šeđor Nicoleto. Na to će nadelnik: „Sijor Nicoleto.“ Na to će nadelnik: „Jesam li ja nadelnik ili Šeđor Nicoleto?“ Stoga nek ti to bude prvi i zadnji put! Nicoleto na to: „I pod prvim načelnikom su se visepozivali zamjenjici!“ Al toga je bilo već dosta i staromu Ercoru, pa do: „Da, da, ste ih dosta zafrigali.“ Nu sad se javi i bivši načelnik Kraić red: „Ko je Šeđor Nicoleto?“ Može je prije govoriti. I tako smo tom prilikom na zaost dozvani, da naša občina duguje ništa manje nego malekont od 40. hiljadu forinta. Tom prilikom so je Šeđor Nicoleto zabavio na službi občinske tajnika, da nemora još koju gorkutti, a na njegovo je mjesto došao Šeđor Tonin. Pitmo sad o. kr. kotarskog kaštelana, koliko puta kroz godinu prisustvujeo kao politički odaslanik ili njegov zamjenjak občinskim sjednicama u Cresu? Znamo, da skoči se u kojoj hrvatskoj občini ne možda kakav narod dogodi, nego i sama kavka nehotična pogreška, što ti graje sa svih strana. A sto u Cresu občina, koja ima dostatočno občinskih dohoda za pokriće svojih potrošaka, učinila je 40.000 for. dugu i potrošila je, a ne znamo se kamo. Podobaino neznaju nikad za nizvješće radnje, akoprem su to više puta razni speci glavari pitali. Tako njim prispada od bratovčine trećina za škole, za sirovine, ali nikad neznaju gdje su ti novci, nego još k tomu plaćaju stražne občinske namete, neznajući zašto. Za danas ču smo posmenuti podobaini Lubenjčić. Još godine 1889. javilo je o. kr. kotarsko školsko vjeće, da pripada podobaini Lubenjčićke trećina od for. 124:82, nu podobaini lubenjčićka niti tada, niti još sada neima nikakvo koristi od to za sklad; niti padaže sna koliko iznosi ujezina glavnica od toliko već godina, jer kad služajno anocijan za to na občini pita, onda je tok taknuso u Akilova petu. Nu još je gore se občinskim nametom, koji plaća podobaini Lubenjčić. Ništa više nego samih 120%. Pitmo za što? Puta nešima ni za lik, te je upravo groza, kakvi su putovi, ali ih se nemajući nazvat putovi, već će biti prikladnije nogogazi ili nogoskokki. (Konac sledi.)

Pogled po svjetu.

U Trstu, dne 16. srpnja 1893.

Austro-Ugarska. Prošle subote svršilo je četvrtnaest godina, što je sadašnji ministar predsjednik grof Taaffe preuzeo vladu. Tim povodom pišu časopisi svih stranaka sa svojim stanovišta o uspjehi, dotično neuvjerenjima sadašnjeg ministarstva. Slavenski narodi nadali se prigodom nastupa na vladu grofa Taaffea, da će već jednom biti provedena toli žudjena ravnnopravnost narodna i jezikovna u Austriji, te su tada novu vladu iskrenom radosti pozdravili. Na žalost, njihove nade neizpunile se za većinu slavenskih plemena, jer uzdišu još skoro svi za tom blaženom ravnnopravnosti, koju njim državni temeljni zakon zajamčuje.

Poznata naredba pražkoga namjestnika o uličnih napisih izazvala je među Česi veliko ogorčenje. Moravski Česi zahtjevaju sada, da se uvede uz njemačke napisu i Brnu i češku. Isto zahtjevaju i tečki Česi. Tom naredbom morati će poslužiti i Slaveni Trsta, Gorice i Istru, te zahtjevati, da se u glavnih gradovima ovih trih pokrajina postave uz talijanske napisne na ulicah i slovenski, dotično hrvatski.

Crnogora. Knez Nikola podjedio je prigodom obodske svečanosti razniam zastupnikom sveučilišta, učenih družava itd. visoke redove.

Srbija. Prigodom imendana kralja Aleksandra čestitao mu je uime diplomatskoga sabora francuzki poklicar. U kraljevskom dvoru bijaše svečana gostba, kojoj su prisustvovali načelnici

črkvenih, civilnih i vojničkih oblasti. Kralj Aleksandar promaknuo je višo čestnika.

Rusija. U zadnje vremeno pisalo se mnogo o budućem rusko-talijanskem savezu, proti čemu su ustali njemački i mađarski listovi. Taj savez su nabacile novine kneza Basmarka, koji negleda ispitom okom trojnih saveza, premda ga je on zasnovao i izveo.

Franina i Jurina

Fr. Šišanski trubentš da trubi va novu trubetu.

Jur. Vero ja, tor da su se samemu Palijuha od vosejja gaće treslo.

Fr. Da bi bil rad Šišanskom kuoparuu grlo znočil.

Jur. A mooo, da drugi brkač nezavolida.

Fr. U Buzetu da imaju novu muziku.

Jur. Ni tako; tamo imaju staru muziku a novoga kapelmajstora.

Fr. A ki su pak muzikanti?

Jur. Sakakib jo, ma najstniji da je noki fakin va gospodskoj robo.

Fr. Morda ti se to samo para?

Jur. E poznam ga kad je još va blage sedoval.

* * *

Jur. Odkuda Frane?

Fr. Iz Rovinja va Kanfanar.

Jur. Pošto si hodija tamo?

Fr. Niki purgente nosim za „Moloha“.

Jur. Ča je oboliā?

Fr. Vero nemore niš, na nikem paštu je pojavi onoga velikega Kranjca i mu je ostä na štomigu.

Jur. Ča parā, da će ga to špurgti?

Fr. Gnezdovati vas šalamar ča je u Rovinju, jer se mu je Kranjac u štomigu zaređ.

U spomen vjencanja

Marije Velčićeve

Adolfa Justia.

ZVONJELICA.

Zvoni, zvoni, sitna zvonjelico
Probuli mi posećitimo vilu,
Neka beru žarno ruže milo,
Štono rese gaje, poljanice.

Kad su ruže u vješao savilo,
Nek polete tad u Moščenici,
Da okite mladu zaručnicu,
Svoju sestru, vilje lakokrilo!

Zvoni, zvoni, zvonjelico mala
Reci vilam, da mladonac sratnici
Još zažela: vlok im srđu ovala!

Zajubljeni, srčni koraci
U životu uvjek putam sratnici
I za bledu, za tugu ne snali!

Zadar. R. Katačić Jeretov.

Različite vesti.

Zapljena. Prvo danačanje izdanje zapljeno nam je državno odjeljateljstvo radi vijesti o napadaju u Pazinu na osobu dr. Franu Mandiću prigodom ujedinjenja snažnja Vladara svećenika od gg. Justa za prejasnoga Vladara svećenika od gg. Štakovec i Štakovec.

Darovaljkom i esbiradom od nas ardečna hvata u od Boga plada na ovom i na drugom svjetu!

U proslavi rođendana Mjeg. Velčićevske cesarca i kralja Franu Josipa I. prošlo je ljetos dne 17. t. m. na vođor u obodu Štrčanska patriotska društva en glasnom veterana na čelu po glavnih ulicama grada Trsta eve do o. k. načelnjateljstva. Dne 18. biti će u stolnoj crkvi sv. Justa za prejasnoga Vladara svećenika od gg. Štakovec i Štakovec.

Po statut obilježi pjevati će se av-

To nijo Bog zna kakova palaća, nego ipak doštačna za prve potrebe, a moći će se dogradjivati po volji.

Položaj ju vrlo sgodan tamam uz cestu, što vodi iz Pazina u Poreč, i svim de se loč občine Baderna biti lagodno slati svoju dečju osnaru u školu, koja će se bojom pomoci koliko prije započeti.

Mutikaš talijanski silno se na to srde u svojih novinah, jer vido, da su se na i na narodni pravci ozbiljno sauholi, da prosjetje narod; mi jih nezavidiamo niti, nego jih dovikujemo: Mi smo narodu dužni naš porod, naš rodbinstvo, naše iše, našu slavu. Hrvatski je narod otac, a ova lijepta zemlja istrijanska, kuda živo, jest majka naša. Zato smo se sauholi, da jih bude dika i da negino narod i zemlja, koji bi mogli imati svakog dara božjega. Mi hoćemo, da se naš puč po Istri pravjetli, da bude razumno pravo što okom gleda i u vlasničku, pak da bude radio po svojem dobro upućenom razumu.

Naša hrvatska braća daloko do na kraj ravne Slavonije razumjeli su našu tužljaju, pck da nas i oni od svoga sirača pomoci koliko budu mogli.

Za danas možemo oglasiti slijedeće dalmje prinoši družbi sv. Cirila i Metoda za Istru:

Gosp. G. Ružić sabras: Kao utemeljiti platilo g. Marko Burđić Rieka for. 100, redovitu članarinu platili su: g. Andro Porušić, Rieka for. 12, Franjo Beinger, Sv. Matej for. 8, Ivan Tadejević, Rieka for. 12, Stanko Cuculic, Rieka for. 10, Haranija & Vučonjic, Sušak for. 10, P. Sušnajić, Sušak for. 8, Anton Sacchi, Sušak for. 12, Antun Bašić, Sušak for. 12, Izvanredni darovatelji: gđa Matilda Streiter, Slatina for. 1, gg. F. Smokvina, Sušak for. 2, D. Pasquan, Sušak for. 2, Anton Kopješić, Rieka for. 2.

Plemenito hrvatsko kćeri u Bakru

sakupilo an prigodom zavada tamburaškog

zvora u Zagrebu dne 5. o. m. svet. od 49 for. 68 novč. koju je g. F. II. odmah

drugi dan odpremio družvenom tajniku dr. Laginji.

Gosp. Josip Bašić iz Rieke darovao je 5 for. Dva mlada rođoljuba u Osjaku

sakupila su 28 for., i dostavila jih gosp. tajniku družbe sa izkazom. Darovatelji

su: Mika Ljubić 50 novč., voloč. g. J. Horvat, župnik 1 for., preč. g. Masper, opat 1 for., gg. dr. Bodenić 1 for., dr. Drag. Neumai 10 for., Adam pl. Reisner 2 for., Heim 1 for., Stj. Flanier, kršmar 1 for., Sime Padjen 30 novč., M. Löwy 1 for., A. M. Mitoš 1 for., koji pristupa kao god. član; Adolfo Kraus ml. 1 for., Milan Plasseriano 1 for., Mrlić 50 novč., H. Sohr 50 novč., „Iz Nove Gradiške“ 20 novč.

G. Vinko Knobloch u Našicama (Slavonija) eskuipirao je i pripremio družvenom tajniku 19 for. 70 novč. Prinosi jesu slijedeći: Godišnji članovi po 1 forint: g. Bauer Filip trgovac, Beran Pavlo trgovac, dr. Brunamit Anjolko kr. kot. liešnik, Fischer Makso trgovac, Hoim Žiga poduzetnik, Knobloch Vinko ekonom, Nacićin Dragutin nadučar, Mosić Josip sud, pristav, Prois Marko trgovac, Zorao Stjepan župnik u Podgoraću, Zulechner Josip kr. kot. predstojnik. Darovali su posebno na prijateljskom častanku gg. V. Knobloch 10 kruna (6 for.), dr. Brunamit 2 for., Hoim Žiga 1 for., Zorao Stjepan 50 novč., Lulio Ivan 20 novč. Ukipno kao gora 10 for. 70 novč. Sabrano nadalje 9. 9. 60 u „Narodnom Domu“ u sv. Ivanu kod Trsta prigodom proučlavo odhodnico prijatelja Laščka. U istu svrhu sabrano u gostionici „Štakovec“ u Trstu dne 14. t. m. for. 140. Poslao nam je voloč. g. I. Kučak kapelan u Sv. Ljudevita prazničkom 4 krunu sabrano prigodom sunčnja od gg. P. J. 1 kr., G. F. 2 kr. i J. M. 1 kr. Živilji članovi Česi!

Darovaljkom i esbiradom od nas ardečna hvata u od Boga plada na ovom i na drugom svjetu!

U proslavi rođendana Mjeg. Velčićevske cesarca i kralja Franu Josipa I. prošlo je ljetos dne 17. t. m. na vođor u obodu Štrčanska patriotska društva en glasnom veterana na čelu po glavnih ulicama grada Trsta eve do o. k. načelnjateljstva.

Dne 18. biti će u stolnoj crkvi sv. Justa za prejasnoga Vladara svećenika od gg. Štakovec i Štakovec.

Po statut obilježi pjevati će se av-

đanac sv. misa i po svih župah i kapelama našo biskupije.

Imenovanje. Privremenim nadučiteljim na učitljisu u Kopru g. Kozuh imenovan je stalni glavni učiteljolj na istom zavodu.

† Višenir Žima. U Zagrebu je umro prošloga godina urođenik Višenir g. Žima.

Radio se u Fužinama, učio jo lječništvo, njim pomoćnikom! Župnik-dekan ima to prešao je kasnije k pravu. Kažujo jo radio iško posla u svojem uredu, da se ne može kod uradništva "Sloboda", "Hrvatsko" i "Blađa". U poslednjem vremenu izdavao je "Blađi" list, "Trn". Bio je valjan i poston Hrvat, u državu rado gledan, od prijatelja ljubljen i štovan. Za hrvatsku stvar trpio je u više godina. Lashka mu semljila brvateka!

† Fran Gestrin. Iz Ljubljane dolazi nam tužna vest, da je tamo preminuo dne 15. t. m. u 28 god. poznati slovenski pisac i kandidat profesure g. Fran Gestrin, koji je u svoje vreme zamjenio i našega zastupnika g. prof. Spinčića u udjelovanju u Gorici: Vredni mu pokoj blagoj duši!

Odbor političkoga društva "Edinstvo" imati će u nedjelju dne 20. t. m. u 10 sati u jutro redoviti sjednici u prostorijama "Delal. podpr. društva" (Via Molin piccolo br. 1). Na dnevnom redu biti će među ostalim pitanje o carijskoj orti u trčanskoj okolici.

Kvalitetan predlog. Naš vredni drug zagrebački "Obzor" predlaže, da bi se zaobrioz na važnost družbe sv. Cirila i Metoda u Istri i na pogibelj, koja pristi istarsku Slavenom, makar za des obustavilo sakupljanje milodara u razne narodno svrhe, napose za medicinski fakultet na sveučilištu u Zagrebu, te da se sv. Ciril i Metoda u Istri.

Tomu predlogu dodaje dijona naša drugarija iz Dubrovnika, "Crvena Hrvatska" koliko sliči: "Usvajamo ovaj rodoljubiv predlog i polazimo pet kruna. Pomožimo našoj bradi, da obrano svoju đecu od tudićina".

I mi preporučamo što toplice hrvatsku obnovitu na uvaženje gornji predlog čestitih naših drugova.

Iz Pazina dozajmene raznih vlasti, koje se odnose na izbore upravnoga vredničkog odbora, koji tamo vladaju. Nije nam moguće svega probitati, jer ne želimo, da nam državna oblast zapleni list, posto nije nam slobodno ni istinito činjenice na vidjelo iznjeti. Doci će vreme, kad će se moći otkriti sve zločine intrige, koje idu na to, da se talijanska stranka usmiju u občini. Neka znaju već danas naši čitatelji, da talijanska stranka sama po rebi ne može mnogo; ona se nadje i ufa, da će u nju i nadaju stojati dragi faktori, pak je s toga tako prouzročena.

Već se u Pazinu ne smije pokazati izvanjska osoba, za koju se zna, da je hrvatske ili slovenske narodnosti, jer svjeti na njom trdi zviždačju i utriču!

Občinsko glavarstvo i gradički redari (na broju dva) rade što mogu, nu njihove odredbe ne mogu mnogo postiguti, jer se iz petnih žilja nastoji, da se umanjiti i omaložiti ugled i čast občinskoga poglavarsvta i rodarstva. Mužovi, koji upravljaju občinom, strpljivi su ljudi, vide, što bi se od stanovite strane htjelo, pak radi dobre stvari podnesešu mnogo toga, što u obči u drugih okolostih nebi se dalo podnesti. Pošto redovitim i mirnim putem ne mogu ništa postignuti, to valja zviždati, psikati, strašiti, neponkoravati se odredbam redarstva, nebi li se štograd postiglo. Imade njekoljicima njih bez zanimanja i zanata, koji živu samo za izgrede, tako da se već svih plenititi ljudi egražaju, kako se sve to trpti dade.

Za izbore skovali su 67 patentata, a o. kr. politička oblast u Pazinu izdade im obitne liste. Ovi patentati reklamirali su, da se ih uvrsti među birare.

Občinska komisija obilda jo njihov reklam, jer nisu iskazali, da kakav porez plašju. Podnesli su utok na o. kr. kapetanat, te čemo vidjet, što će ovaj odlučiti.

Dne 18. ovoga mjeseca izštuči četvrtjedna, odakdav listine izložene. Protivnički trče ka blesni, zaklinju i strase, mi pak poručamo našim ljudem, neka ne vjeruju ništa, neka se ne boje, neka se svih sruže, jer istina i pravica mora pobediti.

Iz Kastva (crkva i škola) pišu nata 14. t. m. U našem drevnom Kastvu obstojaće je negda kaptol. Bilo je tu više kanonika sa župnikom i dekanom kojemu je bilo je i "santeza". Bilo je obilno svećenika i kad se je kaptol ukinuo. Ljudi stredoje dobe još pamte, da bijašo tu župnik-dekan i po tri i četiri duhovna pomoćnika. Osim toga po kojim umirovljeni svećenik i ravnateli škole svećenika, tako da su se mnogobrojni župljeni mogli razrediti k svetim misam u nedjeljama i blagdanima. Danas neima ni jednoga umirovljenog svećenika i škole nije uvek otvorena; "što je glavno, nejma već nekoliko mjeseci nego jedan duhovni pomoćnik. Čujemo, da ima po više manje talijanskih gradovib naše biskupiju svećenika, da neuvju što raditi, a ovde sam župnik-dekan sa jed-

gradu. Da vam jo bilo videti one hrpe, koju su se bili sakupile, kako su bili striditi, što jim posao više pošao za rukom. Hrješi su sustraditi đecu i njihove roditelje, da se tako radi straha u buduće neupis u hrvatsku školu.

Svar je, kako dužemo, prijavljena vlasti o kr. oblastim.

Frolić u nedjelju 18. o. m. držala se je na glavnom trgu u Pazinu, na korist radničkoga društva, javna tembola sa glazbom.

Glasba je skoro izključivo svirala komad, koji je:

"Nella patria dei Rossetti,

Non si parla che italiano".

Dio pravničko gradjanstvo burzo je povlađivao. Najljepše je to, da je glazbom upravljao učitelj na puščoj školi u Pazinu, Viktor Niederkorn!!!

Kassiju je ista glazba bez dozvoljene redarstva obilazila gradskimi ulicama, svirajući neprostano gornji komad, a svjetinje pjevala. Na čelu glazbe koracao je vratiti so pak pjevati sv. misu, kad god i propovijedati u Kastvu. Ima i jedna druga.

Dodje za duhovnoga pomoćnika svećenik Čeh ili Slovensac; podetkom mora se boriti es jezikom, a jedva se ga nauči, jedva upoznade ljudi i okolnosti toliko, da može obavljati svoju službu kako valje, već se mora soliti. Poslije potražiti drugi duhovni poslovni bio je Slovensac Šifrer, dečat svećenik u svakom obziru. Nađeno je joj hrvatski, jedva se uselio, i već je morao seliti u slovensku župu. Njegovo mjesto ostalo je nepokrito, a zadovoljstvom čitamo, da je imenovan novi duhovni pomoćnik. Bilo u dobar čas, i neostala već župa za boravljena! Broj župljana, razprostranjenost župe, broj školskih razreda, uhar orke i vjore sahtjeva upravo, da se, za nju bolje pobrine.

U te okolnosti ne može bit dobra s podučavanjem vjerousaka u školama. U nečetom prošloj školskoj godini bilo je najprije jedan vjerousitelj, Čeh, pak drugi, Slovensac, kad je ovaj otišao, ostala je škola bez vjerousitelja. A i našo neide s puščkim školama najbolje. Čuo se da je, a da ne može biti pravoga napredka u mužkoj školi; ženska pak škola ne može već radi toga napredovati, što neima nego jednu učiteljicu, ne svu žensku đečiju. Školske oblasti imale bi se pobrinuti, da idu u svakom obziru bolje; a u koliko neimaju dovoljno učiteljskih sila, imale bi se pobrinuti za njihov odgoj. Talijanska i autonomne oblasti daju obilje podpore i stipendije za odgoj talijanskih učitelja i učiteljica. Hrvatskih i slovenskih nepodupiru autonome oblasti ni malo, premda teće i hrvatski i slovenski novac u njihovo blagajne; cesarsko-kraljevske oblasti daju stogod, kao i drugim, al malo i premašilo, premda bi morale i za te štu hrvatsku i slovensku đečju siromašniju, i što je nikud drugud ništa nedobivaju i što je nejedva potreba učitelja i učiteljica hrvatskih i slovenskih. Na škole s talijanskim nankovnim jezikom mogu dolaziti koji kaku učitelji iz drugih pokrajina, na škole s hrvatskim nankovnim jezikom nemogu dolaziti iz drugih nekih pokrajina.

Iz ovdjejane pripravljene ide nekoliko učenika na učiteljstvo u Kopar, i nekoliko učenika na učiteljstvo u Gorici. Dakako, da će se morati boriti s kojekakvimi potočkošćima. Jedva se naude dobrohno svoj jezik, već se moraju posevno podučavati u jednom tudem, u jednom srednjom jeziku. Nego tako nam je još u našoj blaženoj državi. Nemogu ipak naši nego, da najtoplje preporučimo našim roditeljima širem ciklu Istre, da svoju đečecu, bilo mužku bilo žensku, bolje nadarenu, idu u priravnici u Kastvu, da pak nebudemo u nuždi s učitelji i učiteljicami.

Iste njeni tako najtoplje preporučaćem, da faju svoju đečju u našu delavnicu i školu, koja je jako loipo uređena, i u kojoj se mogu mnogo naučiti oni, koji hodaju putem bud kavki zanatlija. Prije dvije tri nedjelje bile su izložene radoj učenika te škole, i svatko se je mogao učeriti, kako se u njoj loipo napreduje. Bilo je, mislio se, izdvojiti, iako učenici i učitelji, iako učenici na učiteljstvu u Kraljevcu, i Crikvenici i Labinu, i željuvši svim da se razviju, čini bolji napredak. Ljetos je u kam više Hrvata iz prirodnih svih Hrvata, nego drugih godina. Koliko je moni pozato, tu su predsjednik akademije i učiteljioni ravnateli realke g. Torbar, svećučilišni prof. g. Smidčić, poznati pisac hrvatske povijesti, profesor g. Rubetić, prof. g. Boša i, vjeroučitelj g. Koronić, nadužinik g. Lončić, pisac g. Griločić s gospodnjom nadužinicom g. Blađić s gospodnjom hcešju drugi. Nekoliko dana je ovđe proboravio takodje g. dr. Franki. Svi se marljivo kupaju, a neki njih učinili vješki i zli ljudi. Moni, ovđenjenoj, je isto tako draga Kraljevica i Crikvenica kao i Opatija i Losinj, i željuvši svim da se razviju, čini bolji napredak. Ljetos je u kam više Hrvata iz prirodnih svih Hrvata, nego drugih godina. Koliko je moni pozato, tu su predsjednik akademije i učiteljioni ravnateli realke g. Torbar, svećučilišni prof. g. Smidčić, poznati pisac hrvatske povijesti, profesor g. Rubetić, prof. g. Boša i, vjeroučitelj g. Koronić, nadužinik g. Lončić, pisac g. Griločić s gospodnjom nadužinicom g. Blađić s gospodnjom hcešju drugi. Nekoliko dana je ovđe proboravio takodje g. dr. Franki. Svi se marljivo kupaju, a neki njih učinili vješki i zli ljudi. Moni, ovđenjenoj, je isto tako draga Kraljevica i Crikvenica kao i Opatija i Losinj, i željuvši svim da se razviju, čini bolji napredak. Ljetos je u kam više Hrvata iz prirodnih svih Hrvata, nego drugih godina. Koliko je moni pozato, tu su predsjednik akademije i učiteljioni ravnateli realke g. Torbar, svećučilišni prof. g. Smidčić, poznati pisac hrvatske povijesti, profesor g. Rubetić, prof. g. Boša i, vjeroučitelj g. Koronić, nadužinik g. Lončić, pisac g. Griločić s gospodnjom nadužinicom g. Blađić s gospodnjom hcešju drugi. Nekoliko dana je ovđe proboravio takodje g. dr. Franki. Svi se marljivo kupaju, a neki njih učinili vješki i zli ljudi. Moni, ovđenjenoj, je isto tako draga Kraljevica i Crikvenica kao i Opatija i Losinj, i željuvši svim da se razviju, čini bolji napredak. Ljetos je u kam više Hrvata iz prirodnih svih Hrvata, nego drugih godina. Koliko je moni pozato, tu su predsjednik akademije i učiteljioni ravnateli realke g. Torbar, svećučilišni prof. g. Smidčić, poznati pisac hrvatske povijesti, profesor g. Rubetić, prof. g. Boša i, vjeroučitelj g. Koronić, nadužinik g. Lončić, pisac g. Griločić s gospodnjom nadužinicom g. Blađić s gospodnjom hcešju drugi. Nekoliko dana je ovđe proboravio takodje g. dr. Franki. Svi se marljivo kupaju, a neki njih učinili vješki i zli ljudi. Moni, ovđenjenoj, je isto tako draga Kraljevica i Crikvenica kao i Opatija i Losinj, i željuvši svim da se razviju, čini bolji napredak. Ljetos je u kam više Hrvata iz prirodnih svih Hrvata, nego drugih godina. Koliko je moni pozato, tu su predsjednik akademije i učiteljioni ravnateli realke g. Torbar, svećučilišni prof. g. Smidčić, poznati pisac hrvatske povijesti, profesor g. Rubetić, prof. g. Boša i, vjeroučitelj g. Koronić, nadužinik g. Lončić, pisac g. Griločić s gospodnjom nadužinicom g. Blađić s gospodnjom hcešju drugi. Nekoliko dana je ovđe proboravio takodje g. dr. Franki. Svi se marljivo kupaju, a neki njih učinili vješki i zli ljudi. Moni, ovđenjenoj, je isto tako draga Kraljevica i Crikvenica kao i Opatija i Losinj, i željuvši svim da se razviju, čini bolji napredak. Ljetos je u kam više Hrvata iz prirodnih svih Hrvata, nego drugih godina. Koliko je moni pozato, tu su predsjednik akademije i učiteljioni ravnateli realke g. Torbar, svećučilišni prof. g. Smidčić, poznati pisac hrvatske povijesti, profesor g. Rubetić, prof. g. Boša i, vjeroučitelj g. Koronić, nadužinik g. Lončić, pisac g. Griločić s gospodnjom nadužinicom g. Blađić s gospodnjom hcešju drugi. Nekoliko dana je ovđe proboravio takodje g. dr. Franki. Svi se marljivo kupaju, a neki njih učinili vješki i zli ljudi. Moni, ovđenjenoj, je isto tako draga Kraljevica i Crikvenica kao i Opatija i Losinj, i željuvši svim da se razviju, čini bolji napredak. Ljetos je u kam više Hrvata iz prirodnih svih Hrvata, nego drugih godina. Koliko je moni pozato, tu su predsjednik akademije i učiteljioni ravnateli realke g. Torbar, svećučilišni prof. g. Smidčić, poznati pisac hrvatske povijesti, profesor g. Rubetić, prof. g. Boša i, vjeroučitelj g. Koronić, nadužinik g. Lončić, pisac g. Griločić s gospodnjom nadužinicom g. Blađić s gospodnjom hcešju drugi. Nekoliko dana je ovđe proboravio takodje g. dr. Franki. Svi se marljivo kupaju, a neki njih učinili vješki i zli ljudi. Moni, ovđenjenoj, je isto tako draga Kraljevica i Crikvenica kao i Opatija i Losinj, i željuvši svim da se razviju, čini bolji napredak. Ljetos je u kam više Hrvata iz prirodnih svih Hrvata, nego drugih godina. Koliko je moni pozato, tu su predsjednik akademije i učiteljioni ravnateli realke g. Torbar, svećučilišni prof. g. Smidčić, poznati pisac hrvatske povijesti, profesor g. Rubetić, prof. g. Boša i, vjeroučitelj g. Koronić, nadužinik g. Lončić, pisac g. Griločić s gospodnjom nadužinicom g. Blađić s gospodnjom hcešju drugi. Nekoliko dana je ovđe proboravio takodje g. dr. Franki. Svi se marljivo kupaju, a neki njih učinili vješki i zli ljudi. Moni, ovđenjenoj, je isto tako draga Kraljevica i Crikvenica kao i Opatija i Losinj, i željuvši svim da se razviju, čini bolji napredak. Ljetos je u kam više Hrvata iz prirodnih svih Hrvata, nego drugih godina. Koliko je moni pozato, tu su predsjednik akademije i učiteljioni ravnateli realke g. Torbar, svećučilišni prof. g. Smidčić, poznati pisac hrvatske povijesti, profesor g. Rubetić, prof. g. Boša i, vjeroučitelj g. Koronić, nadužinik g. Lončić, pisac g. Griločić s gospodnjom nadužinicom g. Blađić s gospodnjom hcešju drugi. Nekoliko dana je ovđe proboravio takodje g. dr. Franki. Svi se marljivo kupaju, a neki njih učinili vješki i zli ljudi. Moni, ovđenjenoj, je isto tako draga Kraljevica i Crikvenica kao i Opatija i Losinj, i željuvši svim da se razviju, čini bolji napredak. Ljetos je u kam više Hrvata iz prirodnih svih Hrvata, nego drugih godina. Koliko je moni pozato, tu su predsjednik akademije i učiteljioni ravnateli realke g. Torbar, svećučilišni prof. g. Smidčić, poznati pisac hrvatske povijesti, profesor g. Rubetić, prof. g. Boša i, vjeroučitelj g. Koronić, nadužinik g. Lončić, pisac g. Griločić s gospodnjom nadužinicom g. Blađić s gospodnjom hcešju drugi. Nekoliko dana je ovđe proboravio takodje g. dr. Franki. Svi se marljivo kupaju, a neki njih učinili vješki i zli ljudi. Moni, ovđenjenoj, je isto tako draga Kraljevica i Crikvenica kao i Opatija i Losinj, i željuvši svim da se razviju, čini bolji napredak. Ljetos je u kam više Hrvata iz prirodnih svih Hrvata, nego drugih godina. Koliko je moni pozato, tu su predsjednik akademije i učiteljioni ravnateli realke g. Torbar, svećučilišni prof. g. Smidčić, poznati pisac hrvatske povijesti, profesor g. Rubetić, prof. g. Boša i, vjeroučitelj g. Koronić, nadužinik g. Lončić, pisac g. Griločić s gospodnjom nadužinicom g. Blađić s gospodnjom hcešju drugi. Nekoliko dana je ovđe proboravio takodje g. dr. Franki. Svi se marljivo kupaju, a neki njih učinili vješki i zli ljudi. Moni, ovđenjenoj, je isto tako draga Kraljevica i Crikvenica kao i Opatija i Losinj, i željuvši svim da se razviju, čini bolji napredak. Ljetos je u kam više Hrvata iz prirodnih svih Hrvata, nego drugih godina. Koliko je moni pozato, tu su predsjednik akademije i učiteljioni ravnateli realke g. Torbar, svećučilišni prof. g. Smidčić, poznati pisac hrvatske povijesti, profesor g. Rubetić, prof. g. Boša i, vjeroučitelj g. Koronić, nadužinik g. Lončić, pisac g. Griločić s gospodnjom nadužinicom g. Blađić s gospodnjom hcešju drugi. Nekoliko dana je ovđe proboravio takodje g. dr. Franki. Svi se marljivo kupaju, a neki njih učinili vješki i zli ljudi. Moni, ovđenjenoj, je isto tako draga Kraljevica i Crikvenica kao i Opatija i Losinj, i željuvši svim da se razviju, čini bolji napredak. Ljetos je u kam više Hrvata iz prirodnih svih Hrvata, nego drugih godina. Koliko je moni pozato, tu su predsjednik akademije i učiteljioni ravnateli realke g. Torbar, svećučilišni prof. g. Smidčić, poznati pisac hrvatske povijesti, profesor g. Rubetić, prof. g. Boša i, vjeroučitelj g. Koronić, nadužinik g. Lončić, pisac g. Griločić s gospodnjom nadužinicom g. Blađić s gospodnjom hcešju drugi. Nekoliko dana je ovđe proboravio takodje g. dr. Franki. Svi se marljivo kupaju, a neki njih učinili vješki i zli ljudi. Moni, ovđenjenoj, je isto tako draga Kraljevica i Crikvenica kao i Opatija i Losinj, i željuvši svim da se razviju, čini bolji napredak. Ljetos je u kam više Hrvata iz prirodnih svih Hrvata, nego drugih godina. Koliko je moni pozato, tu su predsjednik akademije i učiteljioni ravnateli realke g. Torbar, svećučilišni prof. g. Smidčić, poznati pisac hrvatske povijesti, profesor g. Rubetić, prof. g. Boša i, vjeroučitelj g. Koronić, nadužinik g. Lončić, pisac g. Griločić s gospodnjom nadužinicom g. Blađić s gospodnjom hcešju drugi. Nekoliko dana je ovđe proboravio takodje g. dr. Franki. Svi se marljivo kupaju, a neki njih učinili vješki i zli ljudi. Moni, ovđenjenoj, je isto tako draga Kraljevica i Crikvenica kao i Opatija i Losinj, i željuvši svim da se razviju, čini bolji napredak. Ljetos je u kam više Hrvata iz prirodnih svih Hrvata, nego drugih godina. Koliko je moni pozato, tu su predsjednik akademije i učiteljioni ravnateli realke g. Torbar, svećučilišni prof. g. Smidčić, poznati pisac hrvatske povijesti, profesor g. Rubetić, prof. g. Boša i, vjeroučitelj g. Koronić, nadužinik g. Lončić, pisac g. Griločić s gospodnjom nadužinicom g. Blađić s gospodnjom hcešju drugi. Nekoliko dana je ovđe proboravio takodje g. dr. Franki. Svi se marljivo kupaju, a neki njih učinili vješki i zli ljudi. Moni, ovđenjenoj, je isto tako draga Kraljevica i Crikvenica kao i Opatija i Losinj, i željuvši svim da se razviju, čini bolji napredak. Ljetos je u kam više Hrvata iz prirodnih svih Hrvata, nego drugih godina. Koliko je moni pozato, tu su predsjednik akademije i učiteljioni ravnateli realke g. Torbar, svećučilišni prof. g. Smidčić, poznati pisac hrvatske povijesti, profesor g. Rubetić, prof. g. Boša i, vjeroučitelj g. Koronić, nadužinik g. Lončić, pisac g. Griločić s gospodnjom nadužinicom g. Blađić s gospodnjom hcešju drugi. Nekoliko dana je ovđe proboravio takodje g. dr. Franki. Svi se marljivo kupaju, a neki njih učinili vješki i zli ljudi. Moni, ovđenjenoj, je isto tako draga Kraljevica i Crikvenica kao i Opatija i Losinj, i željuvši svim da se razviju, čini bolji napredak. Ljetos je u kam više Hrvata iz prirodnih svih Hrvata, nego drugih godina. Koliko je moni pozato, tu su predsjednik akademije i učiteljioni ravnateli realke g. Torbar, svećučilišni prof. g. Smidčić, poznati pisac hrvatske povijesti, profesor g. Rubetić, prof. g. Boša i, vjeroučitelj g. Koronić, nadužinik g. Lončić, pisac g. Griločić s gospodnjom nadužinicom g. Blađić s gospodnjom hcešju drugi. Nekoliko dana je ovđe proboravio takodje g. dr. Franki. Svi se marljivo kupaju, a neki njih učinili vješki i zli ljudi. Moni, ovđenjenoj, je isto tako draga Kraljevica i Crikvenica kao i Opatija i Losinj, i željuvši svim da se razviju, čini bolji napredak. Ljetos je u kam više Hrvata iz prirodnih svih Hrvata, nego drugih godina. Koliko je moni pozato, tu su predsjednik akademije i učiteljioni ravnateli realke g. Torbar, svećučilišni prof. g. Smidčić, poznati pisac hrvatske povijesti, profesor g. Rubetić, prof. g. Boša i, vjeroučitelj g. Koronić, nadužinik g. Lončić, pisac g. Griločić s gospodnjom nadužinicom g. Blađić s gospodnjom hcešju drugi. Nekoliko dana je ovđe proboravio takodje g. dr. Franki. Svi se marljivo kupaju, a neki njih učinili vješki i zli ljudi. Moni, ovđenjenoj, je isto tako draga Kraljevica i Crikvenica kao i Opatija i Losinj, i željuvši svim da se razviju, čini bolji napredak. Ljetos je u kam više Hrvata iz prirodnih svih Hrvata, nego drugih godina. Koliko je moni pozato, tu su predsjednik akademije i učiteljioni ravnateli realke g. Torbar, svećučilišni prof. g. Smidčić, poznati pisac hrvatske povijesti, profesor g. Rubetić, prof. g. Boša i, vjeroučitelj g. Koronić, nadužinik g. Lončić, pisac g. Griločić s gospodnjom nadužinicom g. Blađić s gospodnjom hcešju drugi. Nekoliko dana je ovđe proboravio takodje g. dr. Franki. Svi se marljivo kupaju, a neki njih učinili vješki i zli ljudi. Moni, ovđenjenoj, je isto tako draga Kraljevica i Crikvenica kao i Opatija i Losinj, i željuvši svim da se razviju, čini bolji napredak. Ljetos je u kam više Hrvata iz prirodnih svih Hrvata, nego drugih godina. Koliko je moni pozato, tu su predsjednik akademije i učiteljioni ravnateli realke g. Torbar, svećučilišni prof. g. Smidčić, poznati pisac hrvatske povijesti, profesor g. Rubetić, prof. g. Boša i, vjeroučitelj g. Koronić, nadužinik g. Lončić, pisac g. Griločić s gospodnjom nadužinicom g. Blađić s gospodnjom hcešju drugi. Nekoliko dana je ovđe proboravio takodje g. dr. Franki. Svi se marljivo kupaju, a neki njih učinili vješki i zli ljudi. Moni, ovđenjenoj, je isto tako draga Kraljevica i Crikvenica kao i Opatija i Losinj, i željuvši svim da se razviju, čini bolji napredak. Ljetos je u kam više Hrvata iz prirodnih svih Hrvata, nego drugih godina. Koliko je moni pozato, tu su predsjednik akademije i učiteljioni ravnateli realke g. Torbar, svećučilišni prof. g. Smidčić, poznati pisac hrvatske povijesti, profesor g. Rubetić, prof. g. Boša i, vjeroučitelj g. Koronić, nadužinik g. Lončić, pisac g. Griločić s gospodnjom nadužinicom g. Blađić s gospodnjom hcešju drugi. Nekoliko dana je ovđe proboravio takodje g. dr. Franki. Svi se marljivo kupaju, a neki njih učinili vješki i zli ljudi. Moni, ovđenjenoj, je isto tako draga Kraljevica i Crikvenica kao i Opatija i Losinj, i željuvši svim da se razviju, čini bolji napredak. Ljetos je u kam više Hrvata iz prirodnih svih Hrvata, nego drugih godina. Koliko je moni pozato, tu su predsjednik akademije i učiteljioni ravnateli realke g. Torbar, svećučilišni prof. g. Smidčić, poznati pisac hrvatske povijesti, profesor g. Rubetić, prof. g. Boša i, vjeroučitelj g. Koronić, nadužinik g. Lončić, pisac g. Griločić s gospodnjom nadužinicom g. Blađić s gospodnjom hcešju drugi. Nekoliko dana je ovđe proboravio takodje g. dr. Franki. Svi se marljivo kupaju, a neki njih učinili vješki i zli ljudi. Moni, ovđenjenoj, je isto tako draga Kraljevica i Crikvenica kao i Opatija i Losinj, i željuvši svim da se razviju, čini bolji napredak. Ljetos je u kam više Hrvata iz prirodnih svih Hrvata, nego drugih godina. Koliko je moni pozato, tu su predsjednik akademije i učiteljioni ravnateli realke g. Torbar, svećučilišni prof. g. Smidčić, poznati pisac hrvatske povijesti, profesor g. Rubetić, prof. g. Boša i, vjeroučitelj g. Koronić, nadužinik g. Lončić, pisac g. Griločić s gospodnjom nadužinicom g. Blađić s gospodnjom hcešju drugi. Nekoliko dana je ovđe proboravio takodje g. dr. Franki. Svi se marljivo kupaju, a neki njih učinili vješki i zli ljudi. Moni, ovđenjenoj, je isto tako draga Kraljevica i Crikvenica kao i Opatija i Losinj, i željuvši svim da se razviju, čini bolji napredak. Ljetos je u kam više Hrvata iz prirodnih svih Hrvata, nego drugih godina. Koliko je moni pozato, tu su predsjednik akademije i učiteljioni ravnateli realke g. Torbar, svećučilišni prof. g. Smidčić, poznati pisac hrvatske povijesti, profesor g. Rubetić, prof. g. Boša i, vjeroučitelj g. Koronić, nadužinik g. Lončić, pisac g. Griločić s gospodnjom nadužinicom g. Blađić s gospodnjom hcešju drugi. Nekoliko dana je ovđe proboravio takodje g. dr. Franki. Svi se marljivo kupaju, a neki njih učinili vješki i zli ljudi. Moni, ovđenjenoj, je isto tako draga Kraljevica i Crikvenica kao i Opatija i Losinj, i željuvši svim da se razviju, čini bolji napredak. Ljetos je u kam više Hrvata iz prirodnih svih Hrvata, nego drugih godina. Koliko je moni pozato, tu su predsjednik akademije i učiteljioni ravnateli realke g. Torbar, svećučilišni prof. g. Smidčić, poznati pisac hrvatske povijesti, profesor g. Rubetić, prof. g. Boša i, vjeroučitelj g. Koronić, nadužinik g. Lončić, pisac g. Griločić s gospodnjom nadužinicom g. Blađić s gospodnjom hcešju drugi. Nekoliko dana je ovđe proboravio takodje g. dr. Franki. Svi se marljivo kupaju, a neki njih učinili vješki i zli ljudi. Moni, ovđenjenoj, je isto tako draga Kraljevica i Crikvenica kao i Opatija i Losinj, i željuvši svim da se razviju, čini bolji napredak. Ljetos je u kam više Hrvata iz prirodnih svih Hrvata, nego drugih godina. Koliko je moni pozato, tu su

Lovransko Opatijski Hrvati kod oprostne godina to seljače živilo jo o nabi u skledu, vedere g. Fr. Halama u Medveji sakupili to bi jedni drugim po koju uslužu učinili, a kom sastanku u Barbanštini 6. for. 35 nđ. R. Katalinić Jeretov posao od g. Antuna Randića iz Makarske 12 for. 40 nđ. Upisao se medju utemeljitelje "Bratovštine" uplativ svetu od 25 for. Dragutin Petar Turković veleposjednik u Zagrobu. — Povjerenik Kirac Jakov u Modulini sakupio godišnjo prinos od ali edidib: Kirac Jakov trgovac, Kirac Ante seljak i Loroncić Grgo svaki po 1 for. Privrat Mikula, Domarin Ante, Radošević Petar, Urli Petar, Tomislav Jakov, Mikalević Sante i Loroncić Grgo svaki po 30 nđ.

Slavnoma predsjedništvo "družbe sv. Cirila i Metoda za Istru" preporučeno sa našim zagrebačkim drugom "Obzorom", da bi se članarinu za utemeljitelje (100 for.) moglo izplatići i u više obrota, jer imao mnogo rođoljuba, koji bi pristupili družbi rado kao utemeljitelji, ali nijesu je odviše 100 for. na jednom il na dva puta isplatiti.

Nadajmo se usudjujemo i predložimo istom predsjedništvu, da bi se izvillo obratiti molbom na sl. predsjedništvo "Matica Hrvatska" i "Družava sv. Jeronima" nebi li ona, ili dolični odbori, zaključiti htjeli, da povjerenici tih družava sa članarinom sabiru ujedno n. pr. po 10 nđ. od svakoga člana na korist naše države. Mi smo uvjereni, da bi se takovoj molbi odazvali rođoljubni odbori "Matica" i "sv. Jeronima", a neima dvojbe, da bi svaki član redenih družava dragovoljno štrtvovalo i na godinu 10 nđ. na korist hrvatsko široinju u Istri.

Tako sabiranje zadalo bi ponašto više truda gg. povjerenicima jednog i drugog družava, nu znajuć, da su gg. povjerenici sve sami pozvani rođoljubi, neima dvojbe, da bi se dragovoljno podvrgli i tomu partitiskom teretu.

Obrživo na jedno pismo. Pod tim naslovom čitamo u zadnjem broju porečko "babice" člansk, kojim tumadi i raspravlja o jednom pismu g. dr. M. Laginje, što ga je pisao pod konac prošloga mjeseca poznatomu hrvatskomu rođoljubu g. Juriju Ružiću, veletržnu na Rici, moleći ga, da se zauzme za novonastrojenu družbu sv. Cirila i Metoda za Istru. Taj člancan jest pravi duševni "gej i limatej" porečkih piskara. Sad se vesele, što je Istra skroz talijanska pokrajina, te njoj nemogu naškoditi u narodnostnom pogledu sva slavenska družta svega sveta; sad opet jadikuje kako su Slaveni Istra dobro organizirani, poduzeti i požrtvovni, to se troba Talijanom dobro oboružati, da nepodlegnu slavenskoj bujici.

Nam je pravo što se "babica" istodobno veseli italijanstvu Isto i što se plasi slavenske bujice, jer to je najbolji znak, da se gospodi u Poreču u glavi "mješa". Najbolji odgovor na to božanstvo dao nijesu je naš dični dr. Laginja, koji odgovor donosimo u prvoj vjesti u današnjem broju.

Otvorena mjesta blježenika (notara). Bilježnička komora Trata i Goričke raspisuje natjeće na izprezajena mjesta bilježnika u Sežani i Podgradu. Molbo valja poslati do 30. t. m.

Olivjačka navalna krčkih i riečkih Talijanaca na Hrvate iz Senja: Iz Senja bezjavljaju dne 14. t. m. zagrebačkim novinama koliko sledi: "Jučer su senjski izletnici pri odlasku iz grada Krka divljački napadnuti od domaćih i riečkih Talijanaca, koji dodješu izletom na dva parobroda. Nepregledno možtvo krčke i riečke intoligencije, modju njima i gospojo, zvijžduhu pripravljenim zvijaždanicama, urlikuha manjito i dovikivanju najaramotnije pogrede na Hrvate, popraćujući ih nejagovnjima krenjama, nevidjenim do sada ništa najprije fukare. Na odlasku prosuše na parobrod tuču kamenja ozljeđivali više gospoja i gospode. Na parobrodu neopisiv užas i ogrođenost, te vapši gospoja i djece. Da ne bude medju izletnicu tričinu elemonta, bila bi se dogodila volika nesreća. Insult bijaše pripravljen, jer izletnici juš najmorniji i odlični Senjani, više činovnike, te nijednom rieči neizvještiva napadaju. Medju napadnima bijahu pristutni lučki zapovednik, poljija, oružničto, kotarski kapetan (Valija komesar. Op. urod.), i sudac mirno gledajući prizor osijatskoga divljačta. Nitko nezna zašto taj insult. Učiniti će se prijava hrvatskoj vlasti. Obsljirni dopisom."

(Molimo i mi krčke prijatelje, da nas dñm prije i dñm točnije obavijestiti izvole o tom najnovijem dokusu, "d j e d o v s k e bratture" naših milih susjeda u Istri i na otocih. Op. ured.)

Iz Medulina pišu nam 8. t. m. Kako je poznato, granici se našom poroznom i dñlom čarenjačka občinica Šiljan. Mnogo

to radi lipta dobitka, što ga ima s Lovranom, moglo se je posljednjemu učiniti malo reklame. Gospodo, budite malo pravednici!

— Bogu hvala, ljutina kaže dobro. Treštanje bilo je u izobilju, koje naši ljaci unovčio. Drugog rođa imo također dosta, a grozje kaže kao malo koju godinu, samo noka naš Bog očuva od tuce i sunca. Olena šljivam biti do ljetos vrlo nizka, toga radi preporučamo našim seljaku, da se ugledaju u brdu Hrvati u Banovini i u Bosni, te neka peku šljivovicu, koju će se vrednu cionu prodati.

Veselica našega radničkoga društva biti će u nedjelju due 20. t. m. u bašti "Al Mond o n u o v o". Sudjelovati će kod iste "Slovenske pevske družtvo", članovi "Triških Sokola" i veteranečka glosa. Među pojedinih točkama paliti će umjetne ogone.

Ova veselica jest godišnja blagovljenja društvene zastave. Ljetos od pada za prvi put u toliko godina svedana sv. misa, jer je g. župnik sv. Antonia novog zbranio obični obrod u crkvi sa društvenom zastavom.

Dva forinta i sedamdeset i pet novčića stoji jedna opterena staklenka, sadržaj vajuće tri kilograma više puta odlikovanog izvratnog "lampona kog se soka" (Siroppi di Lampona), kojeg razasili prosti postoni proti pouzeću G. Piccoli, ljevkarič u Ljubljani. — Plotonice sadržavajuće 10, 20 i 40 kilogr. po 60 nđ. kg.

Listnica uređeničtva.

Gosp. J. M. Kako vidio, protokol Vas sa vlastima drugi, isto hvala Vam i prepričao za buduće. — Gosp. A. V. Novakov. Primali smo novoza "Oče budu voja tvrđa". Zdrav! — Gosp. dopisniku iz maloga Lošinja: Priobliči demu u budućem broju, jer imademo za danas dopisa i pravila. Živili! — Veloč. g. P. i N. V. u V.: Iskali smo u budućem broju Vaše dopisnice i ispravke, u koliko na star spadaju. Izvinite nas, jer nam nedostaje prostora.

S Bogom!

Pridomog odlaska iz Promanture neviše mi moguće sve prijatelje i znance osobno pozdraviti, radi toga ih ovim putem pozdravljaju, kličući im arđači: S Bogom i Živili!

Filipan, 11. augusta 1893.

Fr. Krušnik.

Priposlano.*)

Molimo Vas, g. uređniču, izvolite priobliči u dijelu "Naoj Slogi" slijedeće**) na dopis iz Omilja od 6. t. m.

Što ja občinu uređujem talijanski, želim to radi tuga, buduću sam u mojoj mladosti imao talijansku školu, dok mi je hrvatski jezik poznat samo u Omiljaškom dijektu, pa ja u tom dijektu ne mogu s vremenim oblašćim dopisivati, a pod sjedu starost ne mogu, da učim hrvatski. Občini sam ja, akoprem ju talijansku uređujem, kakvi tisuću prikoristio, jer kroz toliko godina što služim, imao sam najprije plaću od 100 for. dok se drugdje imali tjednici 400–500 for. Koliko me narod ljudi potvrđuje moja duga tajnička služba, jer me inače nebi bili svake godine potvrdili.

Ja sam odgojio i sinove i unuke čolik Hrvate, a kakve gojiti ti goep. dompieno?

U ostalom, dopisnici imam dosta poslati pred svojom kućom.

U Omilju

Turato,

*) Za članke pod ovim naslovom neodgovara uređniču.

**) Ovo glaso blagajno leputujemo, jer su Vaša osobna kreda blagajnik u onoj vlasti iz Omilja ne spominja.

Op. ur.

Javna zahvala.

Svoj rođabini, prijateljima i znancu, koji nam prigodom starta naše milo majke

PETRE

svoju ikonu suđut izkazao, zahvaljujemo ovim što arđači.

Mlun (obč. Buset), 14. agust 1893.

Anton i Jakov Jakac.

Traži se psaptičara

(Cane di ferma)

drosirana ili mladog no ispod pol godine stara. Pobliže kod uređujuća našeg lista.

Ljekarna Trnkóczy

polag vjećnice u Ljubljani 8–4 prodaje te danomice prvom poštom razasili

Marijatice kapljice

za želudac

odavna prokušana i poznata ljekarja na ovratnicima izdravljanim uplivom kod poremećenog probavljaja, kod arđača u želudcu i neprobavljivosti, — 1 ljetnik vredno 20 nđ., ½ tuc.

Štrcaljke i sumpornjache za trte

inžinira Živica.

mlatilnice i čistilnice za žito, mlini i stiskalnice za vino, sisaljke ili pumpe za svaku porabu, cieve svake vrsti i pipe, motori (strojevi za gorenje drugih strojeva) na paru i sa petrolejem, kao takodjer i s vse potreboće za strojeve dobiva se uvjek u skladisju tvrdke

Schivitz & Comp. (Živice i drug.)

Via Zonta broj 5 u Trstu.

Železnačko vino

pripravlja G. Piozzi, lokar u Ljubljani.

V temu vnu je raztopljeno željezo takđe, da je more probavljati tudi najslabje željezo, radi čnar je rabijo u majboljim vepohom osobu s zadrastno krvju, kakor tudi tako, da se oslabele vred bolezni.

No more se za toroj zadostno priporoditi misterom, katerim je mnogo do dravja zavoj dobro. Blou, mrljavi otoci, in sploh taki, kateri ligločajo boleho, so velod nezadostno svojo kri vodno bolj podvrženi otroškim bolesnim ter tudi lagjo na lasti paginije ali pa jih zmroje mnogo težkoj noige zdravi u kropki.

Vedol rabe toga vina okrepiti željezec; mnogi se tek, probavljajo lošak, mnogi se u mno hrano tolkjavim potrebami kri ter vodbi se sveta barva, koja znači zdravo. — Cane steklenice f. 1. — Veđo steklenice f. 1.50. Zunanja narodno izvršuje no točno proti poštovom pozvaju.

12-4

Svi strojevi za poljodjelstvo, vinarstvo i vino iz voća!

Matilnice, vitelje,

trieri, mlini za čišćenje žita, strojevi za rezanje krme, samordani strojevi proti peronospori, tiskalice za vino, ulje i voće, milnovi za voće; predmeti za konobe; sisaljke za sve potrebe, kaže što svi strojevi za poljodjelstvo, vinarstvo i priređivanje vina iz voća — razasili najnovijeg i najboljeg sustava:

IG. HELLER u BEČU

2/2 Rauterastraße N. 78.

Bogati ilustrirano katalog u hrvatskom, njemačkom, talijanskim i slovenškom jeziku

članje badava i franko.

Najpovoljniji uvjeti, jamstvo i pokus.

Opetovano obaljene ciene! — Preprodavači dobiju popust.

Tiskara Dolenc.